

Josep Bargalló

Conseller d'Ensenyament

.....
Josep Bargalló torna a ser conseller d'Ensenyament amb el nou Govern de la Generalitat. Ja havia ocupat aquest càrrec des del desembre del 2003 fins al febrer del 2004 amb el primer tripartit. Volem saber com afronta aquest nou repte.

Pregunta. Quines són les vostres raons per haver tornat a acceptar aquest càrrec?

Resposta. Tornar a la primera línia política a través d'un càrrec com el de conseller no era precisament una cosa que tingués prevista. De fet, després de més de 35 anys de vida laboral com a professor, m'havia guanyat el dret de jubilar-me aquest any. Tot i això, poder continuar treballant per l'educació, que ha estat la meua dedicació de sempre, i fer-ho des de la màxima responsabilitat del país, és un orgull i un repte immens. I si a més m'ho demanava algú des de la presó —el president del meu partit— i algú des de l'exili —la secretària general—, no m'hi podia negar, per compromís amb el país i en el moment històric que estem vivint.

P. Per què canviareu el nom de Departament d'Ensenyament pel d'Educació?

R. El canvi de nom del Departament que duren a terme en un decret de reestructuració que estem ultimant respon a la voluntat de donar-li el nom que tenen els departaments i els ministeris d'educació d'arreu del món. Ensenyament és un concepte que queda curt, però a l'escola s'hi ensenya i s'hi aprèn. El concepte «educació» és més integrador.

P. Les prioritats d'aquest nou Govern, en l'àmbit de l'educació, continuen sent, com manifestava l'anterior consellera Meritxell Ruiz, la millora de la qualitat

Josep Bargalló

del sistema i la reducció de l'abandonament escolar?

R. Són dos eixos importants de la nostra acció de govern, efectivament, però la nostra prioritat principal serà la lluita contra la segregació per garantir que al Servei d'Educació de Catalunya tothom tingui les mateixes oportunitats d'accedir a un centre educatiu, sense cap tipus de discriminació.

P. Davant de l'escassetat de places a l'escola pública, es valora des del Departament la possibilitat de convertir en públiques algunes escoles concertades?

R. És una mesura que tenim en compte en aquelles zones del país on la dificultat per trobar solars per edificar-hi escoles és més gran. M'estic referint sobretot a Barcelona i algunes ciutats metropolitanes. Si no volem construir escoles públiques als afores de les ciutats, hem de buscar alternatives. I nosaltres ja hem dit que on hi hagi alguna escola concertada que li hagi baixat l'activitat en els darrers

anys i tingui problemes de viabilitat, el Departament li oferirà la possibilitat de comprar o llogar una part o la totalitat de l'edifici que ocupa, per situar-hi un centre de titularitat pública.

P. Es preveuen oposicions en els propers anys?

R. Sí. La previsió enguany és que es convocaran 5.005 places i la nostra intenció és que n'hi hagi durant els primers 5 anys per reduir la proporció d'interins del sistema del 30% actual, que és una barbaritat, fins a un percentatge proper al 8%.

P. Creieu que serà possible establir uns mecanismes realment objectius per avaluar el professorat?

R. És possible i desitjable. Ara s'avalua el professorat novell que s'incorpora per primera vegada nomenat per un curs sencer amb la finalitat d'ajudar-lo en la incorporació a la professió i per identificar els casos que no donin el perfil docent. La feina docent, que és molt

complexa, és avaluable a partir d'indicadors i, de fet, així ho fan molts països del nostre entorn. Pensem que cal avançar cap a una avaluació generalitzada amb una primera finalitat fonamental que és valorar i reconèixer

“L'educació no només s'acaba a l'aula, sinó que aquests valors s'han d'incorporar en tot l'entorn escolar”

“La nostra prioritat principal serà la lluita contra la segregació per garantir que tothom tingui les mateixes oportunitats d'accedir a un centre educatiu, sense cap tipus de discriminació”

explícitament la feina docent i mantenir un *feedback* orientat a la millora. I d'altra banda, hauria de servir per desenvolupar una carrera estimulante al llarg de la vida professional amb millores econòmiques i amb altres millores en l'activitat professional (dedicar part de l'horari a la mentoria de professorat novell, vinculació amb la universitat, accés a la direcció, etc.).

P. Com valoreu la formació permanent del professorat? Creieu que institucions com el Col·legi són importants per a aquest desig d'excel·lència professional?

R. En matèria de formació sempre hi ha marge de millora. Hem de ser capaços d'innovar per tal de trobar fórmules que facin atractiva i útil la formació que se'ls ofereix. Nosaltres ho volem fer i el proper curs començarem a fer, primer en fase de prova pilot per fer-ho més extensiu en propers cursos, una formació en forma de píndoles —com ja funciona en molta formació privada actualment— com a alternativa a la formació actual.

P. Quines solucions podeu preveure davant de l'escassetat d'alguns àmbits docents com el de professorat de català? Penseu que caldria fomentar més les carreres de filologia i humanitats en general?

R. Hem de ser capaços de treballar molt estretament amb les universitats per tal d'anticiparnos a l'hora de planificar quins graus universitaris tindran més sortida en l'àmbit de l'educació en els propers anys. Això a banda, hem de posar en valor la necessitat de la formació en humanitats i la importància dels estudis d'allò que sempre n'havíem dit “lletres”.

P. En un món tan competitiu com el nostre, penseu que l'escola hauria de fomentar més i millor els valors d'equitat, solidaritat i entesa?

R. Sí, és clar. L'educació no només s'acaba a l'aula, sinó que aquests valors s'han d'incorporar en tot l'entorn escolar, en el que en podríem dir una educació de 360 graus: al menjador, al pati, a les extraescolars, etc., i ser capaços de transmetre'ls també a les famílies, en una concepció educativa més global.